

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BBI0069

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ទេព ឆ្លវ ភេទប្រុស អាយុ៦៤
មានស្រុកកំណើតនៅភូមិព្រៃចេក ឃុំគ្រពាំងរាំង ស្រុកឈូក ខេត្តកំពត
សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិស្វាយជ្រំ ឃុំអូរដា ស្រុកកំរៀង ខេត្តបាត់ដំបង
សម្ភាសន៍ថ្ងៃទី១៧ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១១
មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: ឈូបភូមិ
មុខងារបច្ចុប្បន្ន: កសិករ
សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ
សរុបទំព័រ: ២៦

វណ្ណៈ: អញ្ជើញជាដំបូងខ្ញុំសូមណែនាំខ្លួនខ្ញុំថាខ្ញុំមកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ។

ឆ្លវ: បាទ!

វណ្ណៈ: ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ហើយខ្ញុំមកដល់ភូមិស្រុកកំរៀងនេះខ្ញុំចង់ដឹងពីប្រវត្តិរឿងរ៉ាវរបស់ប្អូនដែលខ្ញុំ
តស៊ូរត់ក្នុងព្រៃយ៉ាងម៉េច ហើយពីតូចមករៀនបានត្រឹមណា ឈប់រៀនដោយសារមូលហេតុអី
បងប្អូនដូចជាចេញពីឪពុកម្តាយអញ្ជើងណា មូលដ្ឋានឆ្លើយឲ្យពួកគេដើម្បីឲ្យវាស្រួល?

ឆ្លវ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ជើញជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះ ពូឈ្មោះអីដែរ?

ឆ្លវ: ខ្ញុំឈ្មោះទេព ឆ្លវ ។

វណ្ណៈ: ពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឆ្លវ: អាយុ៦៤ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ចុះប្រពន្ធពូឈ្មោះអីដែរ?

ឆ្លវ: ឈ្មោះប្រាក់ រុន ។

វណ្ណៈ: គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?

ឆ្លវ: អាយុ៥៦ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ពូសព្វថ្ងៃមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

ឆ្លវ: មានកូន៦នាក់ ។

វណ្ណៈ: ស្រីប៉ុន្មាន ហើយប្រុសប៉ុន្មាន?

ឆ្លុះ: តាមពិតនៅតែ៥ ទេព្រោះស្លាប់មួយហើយ ។
 វណ្ណៈ: អញ្ជឹងទាំងអស់៦ នាក់ ហើយស្លាប់មួយសល់៥ នាក់?
 ឆ្លុះ: ប្រុស៣នាក់ ហើយស្រី២នាក់ ។
 វណ្ណៈ: ឪពុករបស់ពូឈ្មោះអីដែរ?
 ឆ្លុះ: ឈ្មោះទេព គិន ។
 វណ្ណៈ: ចុះម្តាយ?
 ឆ្លុះ: ប្រាក់ សែម ។
 វណ្ណៈ: ចុះបងប្អូនបង្កើតរបស់ពូមានប៉ុន្មាននាក់?
 ឆ្លុះ: មានតែ៤នាក់ទេ តែស្លាប់អស់២នាក់នៅសល់តែ២នាក់ទេ ។
 វណ្ណៈ: បងប្អូនបង្កើត៤នាក់ ហើយប្រុសប៉ុន្មាន ស្រីប៉ុន្មាន?
 ឆ្លុះ: ប្រុស២នាក់ ស្រី២នាក់ ។
 វណ្ណៈ: ហើយសព្វថ្ងៃសល់២នាក់?
 ឆ្លុះ: សល់២នាក់ ។
 វណ្ណៈ: ចុះ២នាក់ទៀតបាត់ខ្លួនឈ្មោះអីទៅ ដឹងថាស្លាប់?
 ឆ្លុះ: ស្លាប់បងខ្ញុំនោះឈ្មោះម៉ៅ ។
 វណ្ណៈ: ឈ្មោះទេព ម៉ៅ?
 ឆ្លុះ: បាទ! ស្រី ។
 វណ្ណៈ: កាត់ស្លាប់ដោយសារអី?
 ឆ្លុះ: ដោយសារសង្គ្រាម ។
 វណ្ណៈ: សង្គ្រាមឆ្នាំណា?
 ឆ្លុះ: ស្លាប់កាលដឹកក្រាបដឹកអីហ្នឹង ។
 វណ្ណៈ: ៧៧?
 ឆ្លុះ: មិនមែន៧៧ទេ ។
 វណ្ណៈ: ប៉ុន្មាន ហើយដឹកឆ្នាំណា?
 ឆ្លុះ: ខ្ញុំមិនសូវដឹងដែរ ។
 វណ្ណៈ: ជំនាន់ប៉ុល ពតឬក៏ជំនាន់ណា?
 ឆ្លុះ: ជំនាន់ប៉ុល ពត ។

វណ្ណៈ: ចុះម្នាក់ទៀត?

ឆ្លុវៈ ម្នាក់ទៀតស្លាប់កាលវៃភ្នំជាមួយយួនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ឈ្មោះអី?

ឆ្លុវៈ ឈ្មោះទេព ឈន ។

វណ្ណៈ: ពេលវៃជាមួយយួនមែន?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: ចុះឪពុកម្តាយពូស្លាប់អស់ហើយឬក៏ទេ?

ឆ្លុវៈ ស្លាប់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: កាត់ស្លាប់ក្រោយ៧៧ឬក៏ឆ្នាំណា?

ឆ្លុវៈ កាត់ទើបតែស្លាប់៣,៤ឆ្នាំនេះ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងកាត់ស្លាប់ក្រោយ៧៧?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: កាត់ចាស់អស់ហើយ?

ឆ្លុវៈ ចាស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ចុះភូមិកំណើតពូនៅភូមិអី?

ឆ្លុវៈ នៅភូមិព្រៃចេក ។

វណ្ណៈ: ឃុំ?

ឆ្លុវៈ កាលហ្នឹងគេហៅឃុំត្រពាំងរាំង ឥឡូវនេះគេហៅឃុំផ្សេង ។

វណ្ណៈ: ហើយស្រុក?

ឆ្លុវៈ ស្រុកឈូក ខេត្តកំពត ។

វណ្ណៈ: ចុះសព្វថ្ងៃពូនៅភូមិអី?

ឆ្លុវៈ នៅភូមិស្វាយជ្រំ ។

វណ្ណៈ: ឃុំ?

ឆ្លុវៈ ឃុំអូរដា ស្រុកកំរៀង ។

វណ្ណៈ: ខេត្ត?

ឆ្លុវៈ បាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ: កាលពីភូមិពូរៀនដល់ថ្នាក់ណា?

ឆ្លុវៈ រៀនដល់ថ្នាក់ទី៧ ។

វណ្ណៈ ទី៧ ចាស់?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ រៀនបានតិច?

ឆ្លុវៈ រៀនបានតិច ។

វណ្ណៈ ពេលឈប់រៀនពូចេញទៅណា?

ឆ្លុវៈ ពេលឈប់រៀននៅផ្ទះ ។

វណ្ណៈ នៅផ្ទះជួយធ្វើការឪពុកម្តាយ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ឈប់រៀនដោយសារមូលហេតុអី?

ឆ្លុវៈ ឈប់រៀនដោយសារសង្គ្រាម ។

វណ្ណៈ ចុះពូថាពូចូលចលនាតាំងពីឆ្នាំ១៩៦៨?

ឆ្លុវៈ ៦៨,៦៩,៧០ ។

វណ្ណៈ ៧០ ហ្នឹងរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចនោះ?

ឆ្លុវៈ ប៉ុន្តែក្នុងហ្នឹងគេទម្លាក់អាវុធហើយពេលហ្នឹង កាល៦៨ ។

វណ្ណៈ អញ្ជឹងពូចូលតាំងពីពេលហ្នឹង?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ចលនាក្នុងភូមិមែន?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ អញ្ជឹងដល់ពេល៦៩,៧០,៧១ពូធ្វើអីនៅក្នុងភូមិ?

ឆ្លុវៈ អាហ្នឹងចូលព្រៃហើយ គេចូលព្រៃហើយអ្នកមានខ្លួនមានស្បែកមុខណា ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំណាដែលចូលព្រៃ?

ឆ្លុវៈ ឆ្នាំ៦៨ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចលនាក្នុងភូមិហ្នឹងចូលព្រៃ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ពូចូលព្រៃកាលដំនាន់ពូចូលហ្នឹង?

ឆ្លុវៈ ខ្ញុំមិនចូលទេ ខ្ញុំបែកមុខ ។

វណ្ណៈ៖ បែកមុខម៉េចទៅ?

ឆ្លូវ៖ គេដាក់ឈ្មោះថាយើងហ្នឹងជាប់ខ្សែស្រឡាយខាងប៉ុល ពត ។

វណ្ណៈ៖ អាហ្នឹងគេហៅថាបែកមុខ?

ឆ្លូវ៖ បែកមុខដូចជាឪពុកម្តាយរត់ចូលព្រៃអញ្ចឹងហើយនៅកូននៅអីអញ្ចឹងរៀនហើយចូលព្រៃទៀត ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងពូជូលព្រៃទាំងគ្រួសារហ្នឹង?

ឆ្លូវ៖ ខ្ញុំអត់ចូលទេ ចូលតែអ្នកបែកមុខ ហើយបែកមុខហ្នឹងចង់និយាយថាគេឪពុកម្តាយគេចូលព្រៃអញ្ចឹងទៅ.. ។

វណ្ណៈ៖ កូនចៅចូលដែរ?

ឆ្លូវ៖ កូនចៅហ្នឹងបើថាគេរករឿងគេកោះហៅទៅសួរសាកអញ្ជោះអញ្ជោះភ័យខ្លួនរត់ចូលព្រៃទៀត ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងពេលពូជូលរៀនហើយពូជូលនៅក្នុងភូមិទេ?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ នៅក្នុងភូមិហ្នឹងធ្វើអី?

ឆ្លូវ៖ នៅក្នុងភូមិធ្វើជាប្រជាជនហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ឈប់រៀននៅក្នុងភូមិជួយធ្វើការឪពុកម្តាយ?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងបន្ទាប់មកទៀតពូជូលធ្វើឈ្មួញក្នុងភូមិធ្វើអីហ្នឹងក្នុងឆ្នាំណា?

ឆ្លូវ៖ អាហ្នឹងឆ្នាំ៧០ ហើយ រដ្ឋប្រហារហើយ ប៉ុល ពតចូលភូមិហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើឈ្មួញភូមិហ្នឹងធ្វើរដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចសីហនុហើយណា?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ពេលពូជូលកាលឆ្នាំ៧០ ហ្នឹង ពូជូលតាមការអំពាវនាវរបស់សម្តេចប្តីក៏អត់ទេកាលហ្នឹងគ្រាន់តែចូលៗតាមគ្នាតាមអីអញ្ចឹងទៅ ដោយសារយើងឃើញខាងលន់ លន់រដ្ឋប្រហារទម្លាក់សម្តេចអញ្ចឹងទៅយើងមានការឈឺចាប់ហើយចង់ទាមទារឲ្យសម្តេចកាន់អំណាចវិញអញ្ចឹង អាហ្នឹងកាលហ្នឹងដោយសារអញ្ចឹងប្តីក៏ពូកែឃើញយ៉ាងម៉េច?

ឆ្លូវ៖ អាហ្នឹងយើងវាធ្វើអញ្ចឹងហើយ នឹកឃើញថាបើទម្លាក់សម្តេចសីហនុស្រុកទេសយើងអត់មានបាទនឹកអីត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះថាលន់ លន់ចូលខាងនោះ ដល់ពេលអញ្ចឹងក្រោកឡើងតស៊ូ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងពូកែថាទម្លាក់សម្តេចសីហនុស្រុកទេសយើងអត់សុខសាន្ត?

ឆ្លូវ៖ អត់សុខសាន្តទេ ។

វណ្ណៈ: តើពេល៧០, ៧១, ៧២ ហ្នឹងពូនៅ..?

ឆ្លុវៈ នៅធ្វើឈ្នួបភូមិហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ពី៧០ ដល់៧៥?

ឆ្លុវៈ ៧៥, ៧៧ ចេញ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងពូពី៧០ ដល់៧៧ ពូធ្វើឈ្នួបភូមិ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: ខ្ញុំចង់សួរពីឆ្នាំ៧០ ដល់៧៥ ហ្នឹង នៅខាងកំពតហ្នឹងមានទម្លាក់ក្រាបបែកទេ?

ឆ្លុវៈ ទម្លាក់ ។

វណ្ណៈ: ទម្លាក់ដែរ?

ឆ្លុវៈ ទម្លាក់ឡើងចង់រង្កើដុះ ។

វណ្ណៈ: ដល់៧០ ប៉ុន្មានបានឈប់ទម្លាក់ក្រាបបែក?

ឆ្លុវៈ ដួចជាឆ្នាំ៧៣ ។

វណ្ណៈ: តើទម្លាក់ក្រាបបែកហ្នឹងពូមានដឹងសង្កេតឃើញថាមានដុះអ្នកស្រុកត្រូវរ៉េនេះ ហើយមានស្លាប់មនុស្សដែរទេ?

ឆ្លុវៈ មាន ។

វណ្ណៈ: មានស្លាប់មនុស្សដែរ?

ឆ្លុវៈ មាន ។

វណ្ណៈ: ដុះសម្បែងអីមានរ៉េនេះដែរ?

ឆ្លុវៈ រ៉េនេះ ហើយវាភ្នំវាអីហ្នឹងរ៉េនេះ ។

វណ្ណៈ: មានរ៉េនេះវាភ្នំទៀត?

ឆ្លុវៈ រ៉េនេះ វាភ្នំអង្គឡើងពេញហ្នឹងដោយសារក្រាបបែក ។

វណ្ណៈ: ចុះមានដឹងទេថាហេតុអីបានជាអាមេរិកកាំងទម្លាក់ក្រាបបែកមកលើប្រទេសយើងអញ្ជឹង ដោយសារមូលហេតុអីបើតាមពូស្វែងយល់?

ឆ្លុវៈ បើតាមខ្ញុំស្វែងយល់មកពីគេចង់ជួយលន់ នល់ ហើយមួយទៀតមកពីវាចង់បំផ្លាញយួន ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹង?

ឆ្លុវៈ យួនវាចូលមកដែរកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: យួនចូលមកដែរ?

ឆ្លុះ: យួនចូលមកដែរមកជ្រកកោនក្នុងប្រទេសយើងដែរ ធ្វើសង្គ្រាមជាមួយរៀតណាមខាងត្បូង ហើយចេញមករួមវិទ្យុម្នាក់លន់ នល់ដែរ ហើយខ្មែរក្រហមហើយនឹងយួនកាលនោះត្រូវគ្នាទេ ។

វណ្ណ: កាលហ្នឹងខាងលន់ខ្មែរក្រហមសម្តេចសីហនុម្នាក់ហើយត្រូវជាមួយយួនដែរ ហើយខាងលន់ នល់ក៏ទៅពឹងយួនដែរ កាលនោះយួនធ្វើវិភិ ហើយខាងខ្មែរក្រហមក៏ទៅពឹងយួនដែរ ។

ឆ្លុះ: ពឹងយួនកម្មុយនីស ។

វណ្ណ: ហ្នឹងអើយ តាមពិតយើងពឹងគេទាំងអស់គ្នា អ្វីដែលខាតបង់គឺខ្មែរយើង សង្គ្រាមសម្លាប់គ្នា ។

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណ: ពួយលំយើញយ៉ាងម៉េចដែរពេលដែលប្រទេសកំពុងតែមានសង្គ្រាមអញ្ចឹង ពួកគេថាតើវាអាច ប៉ះពាល់ជីវិតមនុស្ស ធ្វើឲ្យប្រជាជនខាតបង់យ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ្លុះ: ខាតបង់ទាំងពេលវេលារកស៊ី សំខាន់ពេលវេលារកស៊ី ហើយនឹងបាត់បង់អាយុជីវិតប្រជាជន គ្រប់ស្រទាប់វណ្ណ: ទាំងអស់ ។

វណ្ណ: ចុះពូនៅធ្វើឈ្នួលធំនៅភូមិវហូតប្តីក៏បានទៅស្រុកអីដែរ?

ឆ្លុះ: ធ្វើនៅឃុំ ។

វណ្ណ: ធ្វើនៅឃុំ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណ: ហើយឆ្នាំណាបានទៅឃុំ?

ឆ្លុះ: ទៅឆ្នាំ៧៦ ហើយឆ្នាំ៧៧ បានគេបញ្ជូនខ្ញុំទៅឃុំ ។

វណ្ណ: ចុះពូកាលហ្នឹងដូចថាកណៈស្រុកកណៈតំបន់អីពូមានស្គាល់ទេនៅកំពតណា ពីណាគេ?

ឆ្លុះ: វាច្រើនពេកខ្ញុំចាំមិនអស់ទេ ហើយផ្លាស់វហូតព្រោះឆ្នាំមួយក្បត់ៗ ហើយឡើងច្រើនដំណក់ ណាស់ ។

វណ្ណ: ចុះពួកគេថាកាលហ្នឹងអាដកចុះដកឡើងហ្នឹង ។

ឆ្លុះ: កាលហ្នឹងគណៈតំបន់មានតាចាប ។

វណ្ណ: មានតាចាប ហើយពូមានដឹងថាតាចាបគេចាប់ខ្លួនទេ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំដឹង ព្រោះកាលហ្នឹងខ្ញុំផ្លាស់មកជាមួយតាចាប ។

វណ្ណ: កង ចាបមែន?

ឆ្លុះ: កង ចាប ។

វណ្ណ: កាត់គណៈតំបន់មែន?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ហើយមានពិណ្ឌុរៈទៀតតូ?

ឆ្លុះ: មានការិន ។

វណ្ណៈ: ស៊ុរិន?

ឆ្លុះ: ភួន រិន ។

វណ្ណៈ: ភួន រិន?

ឆ្លុះ: បាទ! រិន បងប្អូនការិនៈ រុំមេទ័ពកងពលធំយើងនេះ រុំហ្នឹងនៅរៀនជាមួយខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ: ហើយឥលូវភួន រិននៅហ្នឹងដែរ?

ឆ្លុះ: គេកាន់កងពលទីប៉ុន្មានទេ ។

វណ្ណៈ: ភួន រិនហ្នឹងគាត់មានឋានៈជាអីកាលជំនាន់ព្រះហ្នឹង?

ឆ្លុះ: គាត់មានឋានៈជាអនុតំបន់ ។

វណ្ណៈ: តំបន់ប៉ុន្មាន?

ឆ្លុះ: តំបន់៣៥ ។

វណ្ណៈ: នៅកំពត?

ឆ្លុះ: នៅកំពត ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងសព្វថ្ងៃនេះភួន រិនគាត់រស់នៅណា?

ឆ្លុះ: ដឹងអីគេថាក្បត់ៗ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងភួន រិនហ្នឹងគេចាប់ដែរ?

ឆ្លុះ: ចាប់ ។

វណ្ណៈ: ចាប់ជាមួយកង ចាប់?

ឆ្លុះ: បាទ! កុំអីចាប់ដល់ខ្ញុំទៀតហើយ កុំតែបានយួនចូលស្រុកហ្នឹង ហើយខ្ញុំនៅតែប្រហែលមួយខែ ទៀតទៅទៀតហើយមើលទៅ ។

វណ្ណៈ: កាលហ្នឹងខ្មែរក្រហមចាប់ផ្ដើមសម្លាប់គ្នាហើយ ចាំមើលដំបូងឡើយខ្មែរក្រហមចាប់មន្ត្រីរាជការ ដែលធ្លាប់ធ្វើប្រជាសិក្សាអញ្ជឹងយកទៅសម្លាប់ចោល ដល់ពេលស្រង់មន្ត្រីរាជការអស់ទៅ ចាប់ផ្ដើមសម្លាប់គ្នាឯងទៀត ចុះពួកគេឃើញយ៉ាងម៉េចដែរមើលតាមយោបល់របស់ពួកវិញ តើ ថ្នាក់លើដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធដើមអញ្ជឹង តើពួកដែលខំតស៊ូស្មោះជាមួយអង្គការ ហើយក្រោយ មកអង្គការរកចាប់ខ្លួនអញ្ជឹងតើពួកគេឃើញយ៉ាងម៉េចដែរ?

ឆ្លុះ: អយុត្តិអធិប័ណ្ណសំ ខ្ញុំនឹកឃើញខ្លួនខ្ញុំថា ខ្ញុំបើស្លាប់ហ្នឹងបម្រើប្រជាជនខ្ញុំអត់ស្តាយទេ ព្រោះខ្ញុំ
អត់មានរឿងអីក្នុងក្បួនសោះ ភាគច្រើនអ្នកស្លាប់ច្រើនតែអ្នកស្លាប់ត្រង់ហ្នឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំធ្លាប់ជាមួយតាមួយកាត់នៅស្រុក ឈ្មោះតាដែន ពូមានស្គាល់ទេ?

ឆ្លុះ: តាដែនអី?

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយ ។

ឆ្លុះ: អ្នកស្គាល់ហើយតាដែនប៉ុន្តែវាហារហ្នឹង?

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយកាត់ល្អិតទេ ។

ឆ្លុះ: ហ្នឹងអើយកាត់ល្អិតទេ កាត់នៅជិតដូះខ្ញុំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: កាត់ថាកាលហ្នឹងគេចាប់កង ចាប់ហ្នឹងកាត់ភ័យខ្លួនដែរ មួយថ្ងៃៗ កាត់... ។

ឆ្លុះ: កាត់ធ្វើធំដែរតើ ។

វណ្ណៈ: ហ្នឹងអើយកាត់ធ្វើធំ កាត់ធ្វើប្រហែលជាគណៈស្រុកអីដែរ ។

ឆ្លុះ: តែតាំងពីបែកមកមិនដឹងកាត់ឡើងទៅដល់ណាទេ ។

វណ្ណៈ: តែឥលូវកាត់នៅស្រុកកំណើត កាត់ចាស់ហើយឥលូវ អាយុប្រហែលជា៧០ ជាងហើយ ។

ឆ្លុះ: ចាស់ហើយ ព្រោះកាត់បងខ្ញុំទៀត ។

វណ្ណៈ: តែកាត់ថា កាត់និយាយជាមួយខ្ញុំថា ក្នុងអើយធ្វើការៗ គ្រាន់តែឃើញសំបុត្រមកថាចាប់កង
ចាប់អីហ្នឹងកាត់ថាកាត់ភ្នាក់ខ្លួនព្រោះនៅក្បែរ អញ្ចឹង កាត់ថាមិនដឹងថ្ងៃណាដល់វេនកាត់ទេ កាត់
ថាអញ្ជឹងណា ដល់ក្រោយមករំដោះទៅបានរួចខ្លួនទៅ ។

ឆ្លុះ: ដែលគេហៅអាចារ្យដែរៗ ហ្នឹង?

វណ្ណៈ: បាទ!

ឆ្លុះ: គេហៅតែអាចារ្យដែរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: កាលដំនាន់៣ឆ្នាំគេហៅអាចារ្យដែរដែរ?

ឆ្លុះ: បាទ! ព្រោះកាត់ចេះខាងធម៌អារដូចថាវាល្អិតគួសមរបស់កាត់ដែរ ។

វណ្ណៈ: ហើយតាហ្នឹងកាត់ទំនងរហ័ស?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ហើយចុះពូកាលចាប់កង ចាប់ពូមានដឹងដែរមែនទេ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំដឹងតែខ្ញុំអត់នៅជាមួយទេ ។

វណ្ណៈ: កង ចាប់ហៅដូ ចេតហ្នឹងទេមែនទេ ឈ្មោះកាត់ពីរហ្នឹងឬក៏ដូ ចេតផ្សេង?

ឆ្លុះ: កង ចាប់ផ្សើម ។

វណ្ណៈ: ចុះពួកវាចាប់ហ្នឹងពូមានដឹងថាខាងណាអ្នកចាប់ទេ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំមិនដឹងទេ ព្រោះគាត់នៅតំបន់កងធំ នៅខេត្ត ។

វណ្ណៈ: ចុះពួក ពួកនៅឈ្នួបឃុំហ្នឹងតើមេពួកណាខ្លះ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះបាត់ហើយ ។

វណ្ណៈ: ភ្លេចឈ្មោះហើយ?

ឆ្លុះ: បាទ! ខ្ញុំស្គាល់តែអនុ ។

វណ្ណៈ: អនុឈ្មោះអី?

ឆ្លុះ: ឈ្មោះ ណូត តែមិនដឹងឈ្មោះអីណូតទេ ។

វណ្ណៈ: ណូត ហ្នឹងមានឋានៈជាអីខ្លះ?

ឆ្លុះ: ដូចជាអនុប្រធាន ។

វណ្ណៈ: អនុប្រធានកងសន្តិសុខឬអនុប្រធានអីកាលហ្នឹង ។

ឆ្លុះ: កងឈ្នួបមិនមែនសន្តិសុខទេ ឈ្នួបសម្រាប់ការពារក្នុងភូមិ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងដូច្នោះនៅក្នុងសម័យហ្នឹងដែរដូចជាការចាប់ខ្លួន ប្រជាជនអត់អាហារអីហ្នឹងពូដឹងទេ?

ឆ្លុះ: ដឹងតើ ។

វណ្ណៈ: ដឹងដែរណោះ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ប្រជាជនអត់មានអាហារហូបគ្រប់គ្រាន់អីពូដឹងដែរណោះ?

ឆ្លុះ: ដឹង!

វណ្ណៈ: ពួកវាថាអាហ្នឹងជាកំហុសរបស់អ្នកដឹកនាំពីលើឬក៏កំហុសត្រឹមឈ្នួប ត្រឹមគណៈកងធំអញ្ជឹង?

ឆ្លុះ: វាមានពីរយ៉ាង ម្យ៉ាងវាមានការច្នៃប្រឌិតដែរ ខ្ញុំមិនកាន់ដឹងទេ ដូចជា១០ ហើយយើងបន្ថែម ពីលើ៥ ទៀតណា ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងពួកវាថាកំហុសអ្នកលើខ្លះអ្នកក្រោមខ្លះ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងដូចពួកនៅរចនាសម្ព័ន្ធឈ្នួបភូមិ ឈ្នួបឃុំអញ្ជឹងតើរាល់ពេលដែលចង់ទៅយកអ្នកណាម្នាក់ អញ្ជឹងគឺមានសំបុត្រស្នាមមកពីខាងលើឬក៏មិនមានទេ ឬក៏គេបញ្ជាមកពីខាងលើ?

ឆ្លុះ: គេបញ្ជាមកពីខាងលើ ។

វណ្ណៈ៖ មកពីត្រីមណា ស្រុកប្តីក៏មានឈ្មោះឲ្យមកតែម្តង?

ឆ្លុះ៖ មានឈ្មោះឲ្យតែម្តង ។

វណ្ណៈ៖ យើងខុបមាថាយើងគេប្រើយើងត្រូវតែទៅ?

ឆ្លុះ៖ ហ្នឹងអើយ បើយើងមិនទៅធ្វើយើងកុនហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹង?

ឆ្លុះ៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះបើយើងប្រកែកថាយើងមិនហ៊ានទៅទេ?

ឆ្លុះ៖ អត់បានទេ មិនថាតែបងប្អូនទេសូម្បីតែឪពុកក៏យើងត្រូវតែទៅដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹង?

ឆ្លុះ៖ យើងត្រូវតែធ្វើ ។

វណ្ណៈ៖ ឲ្យតែមានឈ្មោះយើងត្រូវតែចាប់ហើយ?

ឆ្លុះ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះបើសិនជាឪពុកពូ ពូហ៊ានទេ?

ឆ្លុះ៖ ខ្ញុំមិនហ៊ានទេ តែបើសិនជាអញ្ចឹងពិតមែនខ្ញុំប្រគល់ឲ្យគេហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ប៉ុន្តែមិនដឹងធ្វើម៉េចទេត្រូវតែចាប់ហើយណោះ?

ឆ្លុះ៖ ត្រូវតែចាប់ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ចឹងមានបញ្ហាពីស្រុកមកណោះ?

ឆ្លុះ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ មានឈ្មោះមកហ្នឹង?

ឆ្លុះ៖ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ទោះបីបងប្អូនសាច់ញាតិក៏អត់អាចអធ្យាស្រ័យបានដែរ?

ឆ្លុះ៖ អត់បានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះពួកគេនៅខាងហ្នឹង នៅហ្នឹងអត់មាននរតីទេ?

ឆ្លុះ៖ តែនៅកំពតមាននរតីហើយ ។

វណ្ណៈ៖ មាននរតីដែរណោះ?

ឆ្លុះ៖ ព្រោះវាចាប់គាំពីភូមិភាគ... ។

វណ្ណៈ៖ ចាប់ពួននរតីដែរ អញ្ចឹងតាម្នាក់ក្របក្រងដែរ?

ឆ្លុះ: តាម្បែក មានកំពង់ស្ពឺ តាកែវ កំពតនារតីហើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹង?

ឆ្លុះ: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមិនមែនសំដៅតែតាកែវមួយទេនរតី?

ឆ្លុះ: មិនមែនតែតាកែវមួយទេ មានដល់ទៅ៣ខេត្តណោះ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមានកំពត តាកែវ កំពង់ស្ពឺគេហៅភូមិភាគនារតី?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: គ្រប់គ្រងដោយតាម្បែក?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងដូចេត្តីក្រាន់ជាកណៈតំបន់ទេ?

ឆ្លុះ: កណៈតំបន់ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងមូលហេតុអីបានជាគេចាត់តាំងអ្នកកំពង់ធំទៀត?

ឆ្លុះ: អាហ្នឹងជាបញ្ហាពីលើមកដូចជាត្រូវដ្ឋានបុរាណអញ្ជឹងហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: អ្នកត្រូវតែដ្ឋានបុរាណអញ្ជឹង?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ពួកខ្ញុំចង់ដឹងទៀតថា នៅកំពតហ្នឹងពួកមានដឹងថា គេមានការចាប់មនុស្សច្រើនទេ?

ឆ្លុះ: ច្រើន ។

វណ្ណៈ: ចុះមន្ទីរសន្តិសុខនៅកន្លែងណាខ្លះនៅកំពត?

ឆ្លុះ: មន្ទីរសន្តិសុខមាននៅទំនប់ស្ទឹងភា ។

វណ្ណៈ: មានតែមួយកន្លែងទេពូ អត់មានកន្លែងណាផ្សេងទៀតទេ?

ឆ្លុះ: អត់មានទេ តែក្រែងលោកមានកន្លែងណាទៀតខ្ញុំមិនដឹងទេ ។

វណ្ណៈ: តែពូបានដឹងតែមួយកន្លែងទេ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងដល់៧៧ពូមកនៅកំពង់ធំវិញ ពួករហើយមែនទេ?

ឆ្លុះ: ការរួចហើយ ។

វណ្ណៈ: ពួករដ្ឋាណា?

ឆ្លុះ: ការរដ្ឋា៧៧ ។

វណ្ណៈ: ៧៧ ហើយ តើដឹងស្នេហាស្នេហា?

ស្នេហា: បាទ!

វណ្ណៈ: ចុះពូពេលការហ្នឹងពូមានជ្រើសរើសយកក្រុមសារដែរ ឬក៏អង្គការចាត់តាំង?

ស្នេហា: អត់ទេ កាលហ្នឹងស្នើរព្រោះកាលហ្នឹងឪពុកម្តាយរៀបចំឲ្យ ។

វណ្ណៈ: ៧៧ ហើយ កំពុងពេញខ្មែរក្រហមហើយអត់មានការមានភ្លេងភ្លាត់អីទេ គឺខ្មែរក្រហមរៀបឲ្យ?

ស្នេហា: មិនមែនទេ ។

វណ្ណៈ: ការតាំងពីណាមកទេអី?

ស្នេហា: អត់ទេ បុរេមួយឆ្នាំប្រពន្ធខ្ញុំមានទម្ងន់អមួយនោះ ដូចជា៧៧ ។

វណ្ណៈ: អីកាលជំនាន់៧៧?

ស្នេហា: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ការឆ្នាំ៧៧ នៅមានភ្លេងការនៅឡើយទេ ។

ស្នេហា: ហើយកាលមកនៅកំពុងធំប្រពន្ធខ្ញុំគេឆ្លងទន្លេ ។

វណ្ណៈ: ចុះកាលមកនៅកំពុងធំប្រពន្ធអត់មកជាមួយទេ?

ស្នេហា: អត់មកទេ ទាល់តែបុរេមួយខែពីរខែបុរេគេមកតាម ។

វណ្ណៈ: ចុះកាលពូមកនៅកំពុងធំហ្នឹង និយាយពី៧៧/រហូតដល់៧៧/៧៧ រត់យួនហ្នឹងហ្នឹង?

ស្នេហា: បាទ!

វណ្ណៈ: ចុះមកដល់កំពុងធំតើពូធ្វើអីវិញ?

ស្នេហា: ធ្វើប្រធានភូមិ ។

វណ្ណៈ: ធ្វើប្រធានភូមិរហូត?

ស្នេហា: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ប្រធានភូមិឬក៏មានប្រធានសហករណ៍ផ្សេង?

ស្នេហា: ប្រធានភូមិ ។

វណ្ណៈ: ហើយប្រធានសហករណ៍ផ្សេងទៀត?

ស្នេហា: ផ្សេង ។

វណ្ណៈ: គណៈសហករណ៍ផ្សេងទៀត?

ស្នេហា: បាទ!

វណ្ណៈ៖ ពួកវាហ្នឹងពូនៅប្រធានភូមិអីគេ ភូមិអីគេហើយកាន់ប៉ុន្មានភូមិ មានភូមិអីខ្លះដែលពូចាំ?

ឆ្លុវ៖ មានភូមិត្រឡោក ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ូអី?

ឆ្លុវ៖ អត់ចាំទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយប៉ុន្មានភូមិបានមានសហករណ៍មួយ?

ឆ្លុវ៖ មាន៣ភូមិ អំមានយុំបារាយណ៍ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងទាល់តែ៣ភូមិបានមានសហករណ៍មួយណោះ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះកាលហ្នឹងប្រជាជនទៅធ្វើស្រែចំការ លើកទំនប់ លើកប្រឡាយអីធម្មតា?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ហើយកាលនៅកំពង់ធំតើការហូបចុកអីមានខ្លះខាតជាងនៅកំពតឬក៏កំពតខ្លះជាង?

ឆ្លុវ៖ ចាញ់នៅកំពតទេ នៅកំពតក្រាន់បើជាង ។

វណ្ណៈ៖ ខ្លះខាតជាងនៅកំពតទៀត?

ឆ្លុវ៖ បាទ! ស្រូវធ្វើបានតែមិនដឹងជាទៅណា ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!

ឆ្លុវ៖ ខ្ញុំមិនដែលហូបដើមចេកទេ តែដល់ពេលមកនៅកំពង់ធំហូបដើមចេក ។

វណ្ណៈ៖ ហើយដូចជាកាលជំនាន់ខ្មែរក្រហមហ្នឹងទាំងប្រជាជន ទាំងអ្នកធ្វើការ ហើយទាំងឈ្មួញក៏ដោយ ដូចជាកណៈកងក៏ដោយគឺហូបចុកស្មើគ្នា អត់មានលើសរបបលើសអីទេ ដូចជាគេមេគេហូប បាយសុទ្ធ ហើយប្រជាជនហូបបបរទេ?

ឆ្លុវ៖ អត់ទេ គឺហូបស្មើគ្នា ។

វណ្ណៈ៖ បើគល់ចេកគឺគល់ចេកទាំងអស់គ្នា?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះពូមកហ្នឹងបានប៉ុន្មានខែបានប្រពន្ធហើយនឹងកូនចៅរបស់ពូទៅ?

ឆ្លុវ៖ ៣ខែ ។

វណ្ណៈ៖ ៣ខែបានទៅនៅជុំគ្នាទៅ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ កាលដែលពូមកនៅកំពង់ធំហ្នឹងពីណាគេជាអ្នកចាត់តាំងពូមក?

ឆ្លុះ: គណៈឃុំគេ ។

វណ្ណៈ: មិនមែនជាម្នាក់ក៏ចាត់តាំងទេ?

ឆ្លុះ: អត់ទេ គណៈឃុំ គេអត់មានប្រាប់ថាទៅណាមកណាទេ បើគេយកទៅវ៉ៃចោលក៏មិនដឹង ។

វណ្ណៈ: គេហៅឡើងឡានទៅ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: គ្នាច្រើនទេកាលគេហៅឡើងឡានហ្នឹង?

ឆ្លុះ: កាលហ្នឹងប្រហែល២០០ នាក់ ។

វណ្ណៈ: ២០០ នាក់មកកំពង់ធំហ្នឹង ហើយបែងចែកថាពិណ្ណធ្វើប្រធានភូមិ ពិណ្ណធ្វើប្រធានឃុំទៅ អ្នកខ្លះធ្វើឈូប ហើយអ្នកខ្លះធ្វើប្រធានសហករណ៍ទៅ?

ឆ្លុះ: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: គេបែងចែកតាមឋានៈមែនឬ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ចុះពូនៅកំពង់ធំ៧៧,៧៨ហ្នឹងនិយាយទៅសឹងតែទូទាំងប្រទេសហើយដែលលំបាកហ្នឹង ដែលគេសម្រិតសម្រាំងយកមនុស្សទៅវ៉ៃចោល?

ឆ្លុះ: អាហ្នឹងចុងកន្ទុយហើយ ។

វណ្ណៈ: បាទ! ហើយពូមកនៅកំពង់ធំហ្នឹងពូមានដឹងថាមានការសម្រាប់មនុស្សកាន់តែច្រើនឬក៏ម៉េចដែរ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំទៅហ្នឹងគេចាប់ចង់អស់ហើយ ។

វណ្ណៈ: គេចាប់ចង់អស់ហើយ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ហើយចុះមានប្រជាជនស្លាប់ដោយសារអត់អាហារទេ?

ឆ្លុះ: កាលហ្នឹងវាមានខ្លះ ព្រោះគេធ្វើការហត់ហែវ ហូបមិនគ្រប់គ្រាន់ ហូបតែបបរហើយនឹងដើម ចេកប៉ុណ្ណោះ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងនៅខាងកំពង់ធំពូមានដឹងថាពិណ្ណគេគ្រប់គ្រងទេ?

ឆ្លុះ: អ្នកគ្រប់គ្រងកាលពីមុនឈ្មោះទី ។

វណ្ណៈ: ទី ហ្នឹងគាត់ធ្វើអី?

ឆ្លុះ: គាត់គណៈស្រុក ប៉ុន្តែក្រោយមកគេចាប់គាត់ ។

វណ្ណៈ: គេចាប់គាត់?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ទី ហ្នឹងឡើងពីណាមកវិញ?

ឆ្លុះ: ឡើងពី ប៉ូច ។

វណ្ណៈ: ពូមានដឹងថាតា ប៉ូច នៅរស់ទេសព្រៃថ្ងៃ?

ឆ្លុះ: មិនដឹងស្លាប់ឬក៏រស់ទេ ព្រោះគាត់នៅអន្លង់វែងនេះ ។

វណ្ណៈ: តាប៉ូចជាអ្នកមកពីកំពង់ធំដែរឬក៏អ្នកមកពីខាងណា តាប៉ូចហ្នឹងអ្នកតាតែវ?

ឆ្លុះ: គាត់ប្រហែលជាអ្នកកំពង់ស្ពឺ ។

វណ្ណៈ: ហើយកាលតាប៉ូចកាលគាត់កាន់ហ្នឹងមានការតឹងតែងដែរឬក៏អត់ទេ?

ឆ្លុះ: កាលហ្នឹងវាធ្ងន់តិចដែរ ដូចថាវាមានអាមាត៌មួយ ។

វណ្ណៈ: មាត៌ហ្នឹងឆ្នាំណាបានចេញ?

ឆ្លុះ: កាលឆ្នាំ៧៧ យួនចូលមែនទេ?

វណ្ណៈ: បាទ!

ឆ្លុះ: អញ្ជឹងឆ្នាំ៧៨ បន្តបន្ថយសម្រិតសម្រាំង ។

វណ្ណៈ: អង្គការបន្តបន្ថយរៀបចំច្បាប់ ការសម្លាប់មនុស្ស ហ្នឹងឲ្យអាហារគ្រប់គ្រាន់ ហូបគ្រាប់គ្រាន់ ។

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងកាល៧៨ហ្នឹងគ្រាន់តែផ្សព្វផ្សាយឬក៏មានចេញជាលាយលក់អក្សរ?

ឆ្លុះ: កាលហ្នឹងគ្រាន់តែផ្សព្វផ្សាយទេ អត់មានលាយលក់អក្សរទេ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងកាល៧៨ហ្នឹងផ្សព្វផ្សាយខាងបន្តបន្ថយ ឲ្យប្រជាជនហូបគ្រាន់បើបន្តិចទៅ?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: ហើយតើថ្នាក់ក្រោមហ្នឹងធ្វើតាមឬក៏មិនធ្វើតាមទេ នៅតែឲ្យប្រជាជនអត់យូររហូត?

ឆ្លុះ: ធ្វើ តែកន្លែងខ្លះគ្នាអត់ខ្លាំងពេក ដូចថាភូមិខ្លះអីអញ្ជឹងណា អាខ្លះរត់ទៅរកទាក់ទងភូមិគេផ្សេង
អញ្ជឹង ទៅរកពីគេហ្នឹងមក ។

វណ្ណៈ: ចុះបន្ទាប់ពីតាប៉ូចមានពិណទៀតទេ?

ឆ្លុះ: អត់ដឹងទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះអនុតាប៉ូចអីនោះ ពូមានស្គាល់ទេ?

ឆ្លុះ: អនុ អីនឹកឃើញហើយឈ្មោះតាពិន ។

វណ្ណៈ: ចុះតាពិនគាត់នៅទេរាល់ថ្ងៃ?

ឆ្លុវ៖ កាត់នៅស្រុកអីតែជាប់ក្រុងចេះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ! តាពិន?

ឆ្លុវ៖ មិនមែនទេឈ្មោះតាពិន ។

វណ្ណៈ៖ បន្ទាប់ពីតាប៉ូច មានតាពិន?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះពូដូចជាធ្លាប់ធ្វើការនៅហ្នឹង ហើយតាប៉ូចកាត់ជាមនុស្សមួយម៉ឺនម៉ាត់ដែរឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ឆ្លុវ៖ កាត់មិនជាអ្នកកោងកាចអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!

ឆ្លុវ៖ កាត់សុភាពរាបសារណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ កាត់មិនសាហាវ មិនបញ្ជាឲ្យយកមនុស្សទៅសម្លាប់ចោលទេ?

ឆ្លុវ៖ កាត់មុននឹងធ្វើអីកាត់ច្រើនតែហៅសមាជិកមកពិភាក្សាគ្នា ដូចជាត្រូវចាប់អានេះចាប់អានោះ យើងត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េច ឥលូវយើងដឹងអញ្ចេះអញ្ចេះយើងបន្តវាទៅណា ។

វណ្ណៈ៖ កាត់ជាអញ្ជឹងទៀត?

ឆ្លុវ៖ បាទ! ហើយកាត់ជាមុនហ្នឹងធ្វើអីមើលផង កាត់មិនមែនចេះតែបញ្ជាធ្វើទីនឹងទើសទេ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងពេលគេបញ្ជាមកកាត់ហៅប្រធានភូមិទាំងអស់មកពិភាក្សា?

ឆ្លុវ៖ ហ្នឹងអើយ ប្រធានភូមិយើងហ្នឹងមកពិភាក្សា កាត់ធ្វើម៉ត់ចត់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងមិនមែនធ្វើតែកាត់ទេមែនទេ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ បើសម្រេចថាលើកលែងអាហ្នឹងកាត់លើកលែងទៅ?

ឆ្លុវ៖ បាទ! កាត់សុទ្ធតែពិភាក្សាថាមើលជួយគិតគ្នាមើលថាវាជាប់ខ្សែរយៈអ្នកណា ពិនិត្យឲ្យម៉ត់ចត់ បន្តិច ដល់ពិនិត្យទៅមើលទៅដូចថាវាក្មេងជាប់ខ្សែអ្នកណាទេ យើងលុបចោលខ្លះទៅ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹង,

ឆ្លុវ៖ ហ្នឹងអើយ

វណ្ណៈ៖ អ្នកណាមិនជាប់ពាក់ព័ន្ធមិនចាប់ទេ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងខ្ញុំចង់សង្កេតរបបពេលនៅឆ្នាំប៉ុណ្ណឹង ហើយចង់សួរឆ្នាំ១៩៧៧ពេលដែលរៀនណាមចូលមក ហេតុអីបានជាពូអត់រត់សំដៅមកស្រុកកំណើត ហើយបែបវាមកតាមដោយដៃនវិញ ។

ភូរ៖ អាហ្នឹងដូចខ្ញុំបានជម្រាបពីមុនអញ្ចឹង ថាមនោគមន៍វិជ្ជាហ្នឹងម្យ៉ាង ហើយម្យ៉ាងទៀតដូចជាប្រវត្តិ
របស់យួនវាជួរចត់ដែរ វាលេបទឹកដឹកមុជាក្រោមគេហ្នឹង ។

វណ្ណ៖ ហើយពូធ្វើដំណើរតាមផ្លូវណា ហើយមកដល់ណាដំបូង?

ភូរ៖ ខ្ញុំចូលព្រៃ ។

វណ្ណ៖ រត់ចេញពីកំពង់ធំ?

ភូរ៖ រត់ចូលព្រៃនៅភ្នំដី មានដែលស្គាល់ភ្នំដីទេ?

វណ្ណ៖ ឮដែរតែមិនដែលបានទេ ។

ភូរ៖ ខ្ញុំមិនដែលទៅដែរហ្នឹង គ្រាន់ថារត់កាត់ហ្នឹង ហើយនៅក្នុងព្រៃហ្នឹងមនុស្សរាប់ម៉ឺន ហើយមនុស្ស
អត់យួនច្រើនណាស់ ទាំងប្រជាជនទាំងកម្លាំងទ័ពទាំងអស់ទៅស្លាប់ស្ទើរជិតពាក់កណ្តាល ។

វណ្ណ៖ ស្លាប់នៅភ្នំដីហ្នឹង?

ភូរ៖ បាទ! ដោយសារអត់បាយ ហើយហ្នឹងយួនវែចូលមន្ទីរពេទ្យហើយដុតគ្នាទាំងអស់ គ្នានៅរស់
សោះហ្នឹងអត់ព្រមយកគ្នាទៅពេទ្យអត់ ដុតមន្ទីរពេទ្យហ្នឹងដុតទាំងមនុស្ស អាខ្លះចាក់ហ្នឹងចំពុះទង់
ឈឺក្រុនចាញ់អីហ្នឹង ។

វណ្ណ៖ អាហ្នឹងពូថាយួនដុតមន្ទីរពេទ្យសម្រាប់អីហ្នឹង ពូមានបានឃើញដែរឬក៏អត់មានបានឃើញទេ?

ភូរ៖ ខ្ញុំបានឃើញតើ ព្រោះពេលហ្នឹងពួកខ្ញុំនៅហ្នឹង ។

វណ្ណ៖ ចុះពេលចាក់ពូមានបានឃើញទេ?

ភូរ៖ ពេលចាក់ហ្នឹងខ្ញុំតែងថាដែរទេ ។

វណ្ណ៖ ពូតែងថា?

ភូរ៖ បាទ!

វណ្ណ៖ យើងអត់មានបានឃើញផ្ទាល់ភ្នែកទេ?

ភូរ៖ បាទ!

វណ្ណ៖ អញ្ចឹងដល់ពេលរត់ចេញពីភ្នំដីហ្នឹងទៅទៀត ពូរត់ទៅណាវិញ?

ភូរ៖ ខ្ញុំមកដងវែក ។

វណ្ណ៖ ទៅដងវែកនៅអន្លូងវែងហ្នឹង?

ភូរ៖ ដងវែកយើងជាប់ព្រំដែនលាវ ។

វណ្ណ៖ បាទ!

ភូរ៖ ដែលគេហៅថា១០០១ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចុះកាលនៅកំពង់ធំពូអត់មានស្គាល់តាកៅ ពក អីទេ?

ឆ្លុវៈ ស្គាល់ ។

វណ្ណៈ: កៅ ពក ហ្នឹងឋានៈគាត់ជាអីកេ ពូមានដឹងទេ?

ឆ្លុវៈ គាត់មានតួនាទីជាកណៈភូមិភាគ ។

វណ្ណៈ: តាពក កាចទេ?

ឆ្លុវៈ បើតាមខ្ញុំមើលដូចជាមិនកាចអីប៉ុន្មានទេ តែបើគេកាចក៏ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ខ្ញុំនៅស្រុកនេះ ហើយ គាត់នៅនោះយើងមើលហ្នឹងអាចដឹងបាន គាត់នៅកំពង់ចាមនោះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ចុះពូនៅភ្នំដងរែក ហើយដល់ពេលដល់ភ្នំដងរែកហ្នឹងនៅឆ្នាំ៧៧៧ដដែលទេណោះ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: ហើយពេលរត់តាមផ្លូវមានមនុស្សស្លាប់ច្រើនទេ?

ឆ្លុវៈ ស្លាប់ទាំងទ័ពទាំងប្រជាជន ហើយប្រពន្ធខ្ញុំហ្នឹងដើរអត់រួចទេ តែខ្ញុំនឹកឃើញ គ្មានកម្លាំងពីណាតែ ខ្ញុំអារកពីក្រោយ ហើយកូនមួយទៀត ហើយមហារវេទនាហើយ ។

វណ្ណៈ: អញ្ជឹងជួបគ្រោះថ្នាក់វេទនាច្រើនតាមផ្លូវ កាល៧៧ហ្នឹងច្រើនណាស់?

ឆ្លុវៈ ស្លាប់តរហូត ។

វណ្ណៈ: ចុះពូនៅភ្នំដងរែកហ្នឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មានហើយពូចល់តទៅទៀត?

ឆ្លុវៈ ទៅអន្លង់វែង ។

វណ្ណៈ: ទៅអន្លង់វែងជាមួយតាម៉ុក?

ឆ្លុវៈ នៅជាមួយតាម៉ុក ។

វណ្ណៈ: ក្រុមតាម៉ុកណោះ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: ពូនៅអន្លង់វែងរហូតដល់ពេលណា?

ឆ្លុវៈ ប្រហែលជាមួយឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ: ចុះពូនៅអន្លង់វែងហ្នឹង កាលហ្នឹងជាតំបន់ព្រៃភ្នំ ឬក៏ជាតំបន់អី ហើយមានប្រជាជនរស់នៅទេ?

ឆ្លុវៈ អត់មានទេ សុទ្ធតែព្រៃហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: ដំបូងអត់មានប្រជាជនរស់នៅទេណោះ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: អាហ្នឹងកាលឆ្នាំ១៧៧៧?

ឆ្លុះ: បាទ!

វណ្ណៈ: មានតែប្រជាជនហើយនឹងទ័ពទេដែលតស៊ូជាមួយរៀតណាម?

ឆ្លុះ: ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយកាលហ្នឹងពួកមានកូនប្រពន្ធពួកនៅរំដោះជាមួយរៀតណាមដែរឬក៏នៅជាប្រជាជន?

ឆ្លុះ: គេហៅថា នៅខាងក្រោយ ។

វណ្ណៈ: នៅសមរក្ខមិក្រោយ នៅជញ្ជូនស្បៀង?

ឆ្លុះ: ជញ្ជូនស្បៀង ។

វណ្ណៈ: ហើយជញ្ជូនស្បៀងដូចជាគ្រាប់ ដូចជាស្បៀងអីបានមកពីខាងណាជួយ?

ឆ្លុះ: បានមកពីចិន ។

វណ្ណៈ: ពួកមានដឹងថាចិនឈប់ជួយខាងយោធាខ្មែរក្រហមតាំងពីឆ្នាំណាទេ នៅពេលរៀតណាមដកចេញ ឬក៏ម៉េច បើតាមព្រឹត្តិការណ៍?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំដូចជាអត់ចាំដែរហ្នឹង ។

វណ្ណៈ: អ្នកខ្លះនិយាយថា ពេលដែលរៀតណាមដកចេញពីប្រទេសកម្ពុជានៅឆ្នាំ៨៧/ហ្នឹងក៏ចិនឈប់ ជួយហើយដូចថាខ្មែរយើងរំដោះជាមួយខ្មែរ អាហ្នឹងគឺខាងកម្លាំងខ្មែរក្រហមដោះស្រាយដោយខ្លួន ឯង ។

ឆ្លុះ: បាទ! អាហ្នឹងដោះស្រាយដោយខ្លួនឯង ។

វណ្ណៈ: មានឈើកាប់ឈើ មានត្បូងដឹកត្បូងទៅនៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ អញ្ចឹងមែនឬក៏មិនមែនទេ?

ឆ្លុះ: អញ្ចឹងហើយ ។

វណ្ណៈ: ហើយពួកនៅអន្លូងដែរហ្នឹងដូចថាកាលមុន ពួកមានដឹងរឿងរ៉ាវទេកាលដែលសុន សេនគេសម្លាប់ នៅអន្លូងអីហ្នឹងពួកមានដឹងទេ ព្រោះពួកនៅហ្នឹងដែរ?

ឆ្លុះ: ខ្ញុំអត់នៅហ្នឹងផង ខ្ញុំមកនេះវិញហើយហ្នឹងមកតាមសុន សេន ។

វណ្ណៈ: អី សុន សេន យកពួកនេះវិញហើយកាត់ទៅនៅនោះវិញ?

ឆ្លុះ: កាត់ដល់ពេលមានបញ្ហាអញ្ចឹងកាត់ទៅនៅជិតតាម៉ុកហើយ ។

វណ្ណៈ: កាត់ទៅនៅជិតតាម៉ុក?

ឆ្លុះ: គេផ្តាច់ខ្លួនហើយកាត់រត់ទៅនោះ ។

វណ្ណៈ: ចុះនៅនេះគេផ្តាច់ខ្លួនឆ្នាំណា ផ្តាច់ខ្លួនចូលជាមួយរដ្ឋាភិបាល?

ឆ្លុះ: អត់ចាំទេអ្នកអើយ ។

វណ្ណៈ: អត់ចាំទេ?

ឆ្លូវៈ បាទ! ព្រោះអត់មានបានកត់ត្រាទុកផង ។

វណ្ណៈ: ចុះដូចជាទៅនោះតំបន់សុន សេនកាន់កាប់ ចុះពូមានឆ្នាប់រស់នៅខាងភូមិដូង ម៉ាឡៃអីទេ?

ឆ្លូវៈ អត់ដែលទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះនៅខាងភូមិដូងម៉ាឡៃពូមានគោលការណ៍ដូចជាសុន សេនកាន់កាប់ប្រមូលម៉ូតូ ត្រាក់ទ័រដាក់
រួម នៅខាងកំរៀងយើងនេះមានធ្វើអញ្ចឹងដែរអត់ទេ?

ឆ្លូវៈ ធ្វើដូចគ្នា ។

វណ្ណៈ: មានចង់ប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិដែរ?

ឆ្លូវៈ ប្រមូល ។

វណ្ណៈ: មានប្រមូលហើយពួកមិនទាន់ទេ ដូចជាគ្រាន់តែជាគោលការណ៍?

ឆ្លូវៈ ប្រមូលហើយ មានម៉ាស៊ីនអារឈើ ម៉ាស៊ីនអីហ្នឹងយកមកដាក់រួមមក ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងមានប្រមូលដាក់រួមខ្លះហើយណោះ?

ឆ្លូវៈ បាទ! តែអត់បានទាំងអស់ទេ ។

វណ្ណៈ: ពីណាគេជាអ្នកឲ្យប្រមូល ជាអ្នកបញ្ជា?

ឆ្លូវៈ សុន សេនហ្នឹងកាត់ជាអ្នកគ្រប់គ្រងនៅនេះ តែមិនដឹងថាមានបញ្ជាពីណាមកទេខ្ញុំមិនដឹងទេ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងសុន សេនកាត់គ្រប់គ្រងតែនៅកំរៀងនេះទេ ហើយនៅម៉ាឡៃតាអៀង សារីប្តីក៏កាត់
ដែរ?

ឆ្លូវៈ តាអៀង សារីកាត់នៅខាង... ។

វណ្ណៈ: អគ្គបញ្ជាការក្រសួងការបទេស?

ឆ្លូវៈ កាត់នៅគ្រប់គ្រងខាងប៉ែលិន ។

វណ្ណៈ: នៅប៉ែលិន ហើយនឹងម៉ាឡៃ?

ឆ្លូវៈ បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងនៅនោះតាសុន សេន?

ឆ្លូវៈ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ: ចុះតាខៀវ សំដន់នៅនេះដែរ?

ឆ្លូវៈ ខៀវ សំដន់អត់មាននៅនេះទេ តែមិនដឹងថាគាត់នៅណាទេ ។

វណ្ណៈ: ចុះតាប៉ូល ពត?

ឆ្លុវ៖ ប៉ុល ពតនៅអន្លង់វែង ។

វណ្ណៈ៖ ចុះដូចជាកាលឆ្នាំ៨០ ជាងសម្តេចសីហនុមានបានយាងមកដល់នេះដែរឬអត់ទេ?

ឆ្លុវ៖ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងមកដល់ត្រឹមម៉ាឡៃទេ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះពូស្រុកកំរៀងនេះទើបតែកើតថ្មីដូចម៉ាឡៃដែរ?

ឆ្លុវ៖ ទើបតែកើតថ្មី ។

វណ្ណៈ៖ និយាយពីសង្គមបុរាណចាស់ដូចជាកាលពី១០០ ឆ្នាំមុននៅនេះមានភូមិអញ្ជឹងដែរ?

ឆ្លុវ៖ មានភូមិកំរៀង ។

វណ្ណៈ៖ នៅភូមិកំរៀងគេថាមានភូមិចាស់បន្តិច គេថាជនជាតិទៀត?

ឆ្លុវ៖ មិនដឹងម៉េចទេ ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បើនៅនេះសុទ្ធតែត្រៃ?

ឆ្លុវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ត្រៃច្រើនមែនទែនឬក៏ម៉េចពូ?

ឆ្លុវ៖ សុទ្ធតែដើមឈើ ។

វណ្ណៈ៖ ដើមបេងដើមអីមានទេពូ?

ឆ្លុវ៖ ដើមបេងដើមអីហ្នឹងច្រើនណាស់ និយាយរួមទៅសុទ្ធតែដើមឈើហ្នឹង គ្មានដូរគ្មានអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ដើមឈើធំៗណាស់?

ឆ្លុវ៖ ត្រៃបុស្សហ្នឹងច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយចុះកើតជាភូមិជាអីអញ្ជឹងប្រហែលជានៅឆ្នាំណាទៅបានកើតជាភូមិជាវាលអញ្ជឹង?

ឆ្លុវ៖ អាហ្នឹងមកនៅនេះបានមួយឆ្នាំហើយ តាសុន សេនកាត់ឲ្យ កាលមុននៅនោះ នៅតាមមាត់អូរ
នោះ ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានអ្នកណានៅនេះទេ?

ឆ្លុវ៖ អត់មានទេ ព្រោះនៅនេះអត់មានទឹក ។

វណ្ណៈ៖ ហើយនៅនោះដឹកអូរអញ្ជឹងចាញ់ទេ?

ឆ្លុវ៖ ចាញ់ ដឹកហើយចាញ់គ្រប់គ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ យើងយកមកដាំទៅ ។

ឆ្លុវៈ ងាំ ។

វណ្ណៈ ងាំហើយបានដឹក?

ឆ្លុវៈ ជួនកាលយើងដឹកអណ្តូងក្នុងអូរដែរហ្នឹង ដល់ក្រោយមកបានឡើងមកនៅនេះ នៅនេះហើយ
បានតាសុន សេនកាត់ដឹកស្រះមួយធំហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ហើយមានទឹកដល់រាល់ថ្ងៃហ្នឹង?

ឆ្លុវៈ បាទ! មានដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

វណ្ណៈ ស្រះធំ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ហ្នឹងសុន សេនកាត់ដឹកណោះ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ចុះប្រជាជនមកនៅនេះប្រហែលជាឆ្នាំប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ឆ្លុវៈ ខ្ញុំភ្លេចហើយ ។

វណ្ណៈ តាំងពីឆ្នាំ៧០ ឬក៏មិនមែនទេ?

ឆ្លុវៈ ប្រហែលជាប៉ុណ្ណឹងហើយ ។

វណ្ណៈ ហើយអត់មានដូរទេ មានតែប្រជាជននាំគ្នាធ្វើខ្ទម?

ឆ្លុវៈ សុទ្ធតែព្រៃទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ នាំគ្នាធ្វើខ្ទមនៅតាមមាត់អូរណោះ?

ឆ្លុវៈ នៅតាមមាត់អូរ ។

វណ្ណៈ ដល់ក្រោយមកបានមកនៅតាមនេះ?

ឆ្លុវៈ បាទ!

វណ្ណៈ ចុះពូនៅនេះកាលហ្នឹងពូមកនៅហ្នឹងនៅវៃជាមួយយួននៅឡើយទេ?

ឆ្លុវៈ បាទ! នៅវៃ ។

វណ្ណៈ អញ្ជើញមុនឆ្នាំ៧០ ទៀត បើវៃមានតែវៃជាមួយទាហានខាងក្នុងទេអត់មានយួនទេ?

ឆ្លុវៈ ហ្នឹងអើយ ។

វណ្ណៈ វៃជាមួយទាហានខាងក្នុងស្លាប់មនុស្សយ៉ាងម៉េចដែរ ដូចគ្នាដែរឬក៏ម៉េច?

ឆ្លុវៈ ស្លាប់ដូចតែគ្នាហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចុះមិននៅខាងហ្នឹងមានខាងណាដាក់ខ្លះ?

ឆ្លវៈ កាលហ្នឹងមានយូរដាក់ខ្លះ ហើយដល់ពេលយូរដកចេញមាននៅសល់ខាងក្រោម « ៥ » ។

វណ្ណៈ ដាក់ទាំងសងខាង?

ឆ្លវៈ ដាក់ទាំងសងខាង ។

វណ្ណៈ ស្ទាបដូចគ្នា?

ឆ្លវៈ បាទ!

វណ្ណៈ តែពូស្រមៃមើលថាសង្គ្រាមធ្វើឲ្យខាតជីវិតមនុស្សយ៉ាងម៉េចដែរពូ?

ឆ្លវៈ បើគិតទៅវាសម្រាប់តែខ្មែរក្នុងស្រុក សំខាន់រងគ្រោះជាងគេគឺខ្មែរឯងហ្នឹង ខ្មែរវែវខ្មែរ ហើយខ្មែរខាងក្រៅនេះក៏វែវខ្មែរឯងទៀត ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំសូមសង្ខេបបន្តិចទៅហ្នឹងកាលគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្មហ្នឹង ពូគិតថាជាកំហុសរបស់ថ្នាក់លើឬជាកំហុសរបស់ថ្នាក់ក្រោម?

ឆ្លវៈ អាហ្នឹងជាកំហុសរបស់ថ្នាក់លើបន្តិចហើយ ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹង?

ឆ្លវៈ បើគ្មានបញ្ហាពីខាងលើមកក៏គ្មានអ្នកណាហ៊ានធ្វើដែរ គេគោរពតាមបញ្ជាថ្នាក់លើ ដូចពាក្យស្លោកគេថាថ្នាក់ក្រោមគោរពថ្នាក់លើ ។

វណ្ណៈ ចុះពូខិតខំតែងតែបញ្ជាក់រូបរាងរបស់ប្រើប្រាស់ជំនាន់ ពូគិតថាបើយើងគិតមើលថាយើងនិយាយនូវអ្វីដែលយើងបានដឹង ហើយនូវអ្វីដែលយើងបានឃើញជាក់ស្តែង ពូគិតថាពីមុនពីសម័យតស៊ូមកដល់ឥលូវនេះ តើការរស់នៅរបស់ប្រជាជនមួយណាបានស្រួលជាង កាលមុនស្រួលជាងឬក៏ឥលូវនេះស្រួលជាង?

ឆ្លវៈ ពីមុនអត់បានសុខសាន្តទេ ហើយឥលូវយើងបានសុខសាន្ត ហើយរកស៊ីក៏បានដូចថារីកចម្រើនដែរ ។

វណ្ណៈ អ្នកណារកអ្នកហ្នឹងបានទៅ អត់មានពីណាមកយករបស់យើងទៀតទេ?

ឆ្លវៈ អ្នកណាខំអ្នកហ្នឹងបាន ។

វណ្ណៈ អញ្ចឹងពូគិតថាឥលូវនេះស្រួលជាងពីមុន?

ឆ្លវៈ បាទ!

វណ្ណៈ អញ្ចឹងខ្ញុំចង់សួរពូដែរកាលជំនាន់ពាណិជ្ជកម្មហ្នឹង ពូមានធ្លាប់ជួយពីណាទេ ដូចថាគេខុសគ្នាហើយពូមានធ្លាប់ជួយគេដែរទេ ហ៊ានជួយគេដែរទេកាលហ្នឹង?

ឆ្លវៈ ដូចថាគេខុសសីលធម៌ម្តងមួយយាមអីខ្ញុំអត់អោនប្រើណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ជួយលើកលែងដែរ?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលញឹកច្រើនដងយើងជួយមិនបានដែរណោះ?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះអ្នកដែលជួយពូអាចស្គាល់ឈ្មោះគេដែរទេ?

ឆ្លូវ៖ អត់ស្គាល់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ពូអត់ស្គាល់ទេ?

ឆ្លូវ៖ អញ្ជឹងបានថាឲ្យតែពេលខ្ញុំទៅគេនាំគ្នាថា អំលោកតាមកទៀតហើយ ហើយតែខ្ញុំទៅហើយគឺអត់ ដែលអត់ទេ បើចាស់ៗច្រើនតែថ្នាំ ហើយនឹងម្សិលមិញខ្ញុំតែងតែដាក់យកទៅហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះពូតាំងពីពូមកនៅនេះបែកស្រុកកំណើតប្រហែលជាប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ឆ្លូវ៖ បែកជាង៣០ ឆ្នាំហើយ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងតាំងពីពូមករស់នៅនេះ ពូបានទៅលេងស្រុកកំណើតប្រហែលជាប៉ុន្មានដងហើយ?

ឆ្លូវ៖ បានទៅ៣ដងហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ពេលសាមារណកម្មហើយ?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ចុះមកដល់សព្វថ្ងៃពូមានគំនិតចង់ទៅរស់នៅស្រុកកំណើតវិញដែរឬទេ ដូចជាមានទិសដៅថាត្រូវ តែបោះទីតាំងនៅនេះហើយ កូនចៅនៅនេះអញ្ជឹង?

ឆ្លូវ៖ អត់គិតថាទៅស្រុកកំណើតវិញទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហេតុអី?

ឆ្លូវ៖ បាទ!

វណ្ណៈ៖ ហេតុអីបានជាពូចង់នៅនេះ?

ឆ្លូវ៖ នឹកឃើញថាទៅនៅស្រុកវាដឹងឆ្លៀត ហើយនៅនេះដីទូលាយ ហើយការរកស៊ីអីក៏វាគ្រាន់បើ ជាង នៅនោះមានធ្វើអី ធ្វើតែស្រែហើយក្រឡេមក្រឡើមដឹកតែទឹកភ្នែកដូច្នោះ ។

វណ្ណៈ៖ អញ្ជឹងនៅនេះស្រួលជាងណោះ?

ឆ្លូវ៖ ព្រោះនៅនោះអត់មានស្រូវមិនដឹងធ្វើអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយនៅនេះអត់មានទំនេរទេពូណោះ?

ឆ្លូវ៖ អត់មានទំនេរទេ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្វើអញ្ចឹងរហូតទៅ ហើយបើមានអ្នកទំនេរនៅក្នុងភូមិនេះទៅស៊ីឈ្នួលនៅថែដែរឬក៏អត់ទេ?

ឆ្លុះ៖ មិនមានទេ មានតែអ្នកមកពីខាងក្រៅ ។

វណ្ណៈ៖ ហើយបើខាងក្នុងភាគច្រើនទៅស៊ីឈ្នួលនៅថែណោះ បើនៅនេះគេមានដីធ្វើហើយមិនជួបបញ្ហាអីទេ ។

ឆ្លុះ៖ មិនទៅទេ ហើយម្យ៉ាងទៀតទៅក៏គ្មានចំណេញអីទេ តែអាហ្នឹងការរស់នៅវាខុសៗគ្នាទៅ បើយើងទៅហ្នឹងជួនកាលខុសច្បាប់គេទាត់គេធាក់ គេរុញគេច្រាន គេចង់ឲ្យប្រាក់ខែក៏បានមិនឲ្យក៏បាន មិនឈ្នើជាន់នៅស្រុកយើងទេកូន ទៅធ្វើការងារនៅស្រុកថែក៏គ្រាន់បើជាន់ដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ចុះពួកមកដល់ឥលូវខ្ញុំចង់សួរសង្ខេបបន្តិចទៀតថា ដូចជាពូសពូថ្ងៃហ្នឹងកាលជំនាន់ពាណិជ្ជកម្មហ្នឹងមានជីវិតមនុស្សស្លាប់ប្រហែលជាង១លាននាក់ ហើយមានតួលេខខ្លះថាមានទៅដល់៣លាននាក់ទាំងកាល៧៤ ដោយសារយើងបូកមិនបានច្បាស់លាស់ គ្រាន់តែសួរសាច់ញាតិបងប្អូនដែលបាត់ហ្នឹង តែក្រោយមកអ្នកស្រាវជ្រាវជាន់ខ្ពស់ពីសហរដ្ឋ ហើយអ្នកស្រាវជ្រាវផ្សេងៗទៀតមួយចំនួនទៀតប្រជាជនស្លាប់តែជាងមួយលាននាក់ក្នុងសម័យហ្នឹង ហើយដោយសារប្រជាជនស្លាប់ច្រើនអញ្ចឹងហើយ ហើយប្រទេសយើងបានចូលក្នុងអង្គការសហប្រជាជាតិពីយូមកហើយ ដែរតាំងពីឆ្នាំ៥០ ជាងអញ្ចឹង ដល់ពេលអញ្ចឹងគេតម្រូវឲ្យមានការកាត់ទោសមេដឹកនាំណាដែលបានរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ហើយនឹងមានការធ្វើឲ្យមនុស្សស្លាប់ច្រើនក្នុងរបបខ្លួនកាន់កាប់ អញ្ចឹងពួកគេថាការដែលមានតុលាការហ្នឹងវាជាការត្រឹមត្រូវដែរឬក៏មិនត្រឹមត្រូវទេ អាហ្នឹងតាមទស្សនៈរបស់ពូផ្ទាល់ ។

ឆ្លុះ៖ អាហ្នឹងវាយោបល់ឈ្នួលដែរ ដើម្បីយើងអប់រំអ្នកដឹកនាំក្រោយៗកុំឲ្យមានការប្រព្រឹត្តិអញ្ចឹងទៀត ព្រោះយើងឃើញថាកាស្លាប់របស់ប្រជាជន ដូចថាវាអត់មានតម្លៃអីដល់ជីវិតមនុស្សដែលស្លាប់សោះ និយាយរួមទៅថាមនុស្សហ្នឹង ដូចថាអត់មានច្បាប់មានទម្លាប់ ។

វណ្ណៈ៖ នៅក្នុងសម័យនោះបើតាមចាស់ដែលធ្លាប់ជួបប្រទះគាត់ថា ដេកយប់ដឹងតែពីភ័យ ព្រលឹងឡើងបានដឹងថារស់ទៀត តើពួកគេដូចអញ្ចឹងដែរទេ?

ឆ្លុះ៖ អាហ្នឹងគាត់គិតអញ្ចឹងក៏វាត្រឹមត្រូវដែរ ព្រោះទាំងគេទាំងខ្ញុំក៏វាអញ្ចឹងដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!

ឆ្លុះ៖ ខ្ញុំបើនៅតែមួយខែទៀតមិនដឹងយ៉ាងម៉េចដឹង សួរគេអ្នកដឹកនាំថ្នាក់ក្រោមបំផុតហើយណា ពេលទៅប្រជុំសួរទៅថា ម៉េចហើយឯង ដល់ហើយខ្ញុំឆ្លើយថាបាត់អស់ពីបីនាក់ទៀតហើយ ដល់

ហើយគេថាអញ្ចឹងនៅតែគ្នាបីបួននាក់ទៀតទេ យើងមិនដឹងថ្ងៃណាដែរទេយើង បើយើងស្លាប់
ក៏ស្លាប់ទៅចុះឲ្យតែយើងស្មោះនឹងប្រជាជន បើរត់ក៏មិនដឹងថារត់ទៅណាដែរ ។

វណ្ណៈ: កាលសម័យហ្នឹងគឺពិបាកណាស់ពូ ។

ឆ្លុវ: បាទ!

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងមកដល់ឥលូវយើងបានឆ្លងកាត់ពីសង្គ្រាមហើយ ហើយខ្មែរឈប់វ៉ៃខ្មែរទៀតហើយ សព្វ
ថ្ងៃយើងមានបញ្ហាខ្លះៗជាមួយប្រទេសជិតខាង ហើយប្រទេសកម្ពុជាយើងត្រូវរ៉ូវជាមួយ
ប្រទេសជិតខាងទៅ យើងបានដល់ដំណាំអីយើងលក់ស្រួល ហើយប្រហែលជាប្រទេសជាតិ
យើងអាចមានការរីកចម្រើនទៅមុខខ្លះមួយចំនួនទៀត ។

ឆ្លុវ: រីកចម្រើន ។

វណ្ណៈ: រីកចម្រើន?

ឆ្លុវ: ព្រោះថាជាកន្លែងជាប់ព្រំដែនអញ្ចឹង បើគេបិទប្រកដិតយើងមានតែបកក្រោយវិញ ហើយបើ
ក្រោយវិញវាមិនមែនឆាយណា ។

វណ្ណៈ: វាដូរឆាយ ។

ឆ្លុវ: ដល់ពេលឆាយយើងវាធ្លាក់តម្លៃទៀត ។

វណ្ណៈ: បាទ!

ឆ្លុវ: ព្រោះគេគិតទាំងថ្លៃដឹកជញ្ជូន ទាំងថ្លៃកម្មករទៀត មានសល់ប៉ុន្មានបើសុំប្រេងវាឡើងថ្លៃ
គេគិតល្អិតណាស់ ។

វណ្ណៈ: ចុះនៅស្រុកកំរៀងយើងតើប្រជាជនគេដំណាំអីជាប្រចាំ ដំណាំអីដែលគេប្រកបមុខរបររាល់
ថ្ងៃ?

ឆ្លុវ: មុខរបររបស់ប្រជាជននៅកន្លែងនេះមានតែដំឡូង ពោត សណ្តែក លូ ហើយស្រូវរួមផ្សំ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងខ្ញុំដូចជាអស់អីស្នូតទៀតហើយ ហើយពូមានអីចង់បន្ថែមទេ ។

ឆ្លុវ: អញ្ចឹងបានថាសព្វថ្ងៃនេះវាបានស្រួលហើយ ហើយមកដល់សព្វថ្ងៃនេះការដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋា
ភិបាលឃើញថាមានការរីកចម្រើន ហើយប្រជាជនមានការហូបចុកគ្រប់គ្រាន់ ហើយកន្លែងខ្លះ
អ្នកខំកុំផ្លូវឆៅ ហើយអ្នកមិនខំកុំខ្សោយបន្តិចទៅ ។

វណ្ណៈ: អញ្ចឹងខ្ញុំអរគុណពូច្រើនហើយ ។

ឆ្លុវ: បាទ!

